

אמר עזמות...

(סיף מעמוד ב')

נגד היהודים.

והא ראייה :

תמול הגיענו עתון קתולי ידוע מצרפת ועליו מודבק בול מענין: שני נחשים ארסיים מצטלבים בצורת צלב-הקדם ולמעלה מודפס בצרפתית לאמר: "החרימו את גרמניה הרודפת את היהודים!"

את הבול הזה אנו מדפיסים היום כדי לזכות את הרבים, ואת גליון-הניר של ועד הסהלה בת"א אני שולח לתערוכת פרופ. ב. ש. ז"ל—לזכרון...

הוא

אשר אמרתי: אין רע בלי טוב, או כמו שכתוב עם בסליחות של שבעה-עשר בתמוז: "וממכה עצמו מתקן רטיה".

הן היטלר הוא מכה שאינה כתובה בתורה, ובכל זאת צא וראו: צרפת וכוסריה אינם יכולים לישון במנוחה מאימת החרם של גרמניה נגד היהודים.

רומניה ה ק ו ז י ת, המכילה יותר ממליון יהודים, חוזרת בתשובה. פולניה הגראבסקית ו ה ד א נ צ י ג י ת, הכוללת למעלה משלשה מליון מאחב", רבה את ריבנו ותובעת את עלבוננו מידי הגרמנים שנואי-נפשם...

ואין צריך לומר—ספרד ה ט ו ה ק ב ו ר ז י ת, שהיא מוכנה לשלם מליון פיוזיטות למי שיצליח להביא את איינשטיין למכללת מדריד. בקצור, הכל חוזרים בתשובה, לא חוזרים עמש, אלא משימים עצמם חוזרים—לא מאהבת מדרכי אלא משנאת המן, אבל דבר אחד הוא ברור, כי בשעה שהם מגינים על יהודים בגרמניה, אי אפשר להם להכות את היהודים שלהם בארצם... איך כתוב שם?—"עת צרה היא ליעקב ממנה ישע", ולו רק לחיי שעה.

וכלל

זה נקוט בידי תמיד: היהודים שלנו אוהבים לדבר בשפה זו שמכים אותם—ותל-אביב תוכיח!

אחרי העליה הטרוצקית דברו בת"א אך ורק — ר ו ס י ת.

אחרי העליה הגראבסקית, שמעו בכל ת"א אך ורק "פורפולסקי", כלומר: פולנית. ועכשו עם העליה ההיטלרית, מטרטרת באז-ניך בכל רחבי ת"א השפה היונסרית הקשה... נד-מה, שהעיר העבריה הראשונה נהפכה לפרבר של ברלין או פרנקפורט...

עתוני

פריז מספרים בזמן האחרון "הל-צה" יהודית מענינא-דיומא מגרמניה, על חשבון הגרמנים והיהודים גם יחד.

באחד מרחובות ברלין ישב עני עוור על הארץ, כשקופסת הצדקה לפניו ועל לוח לבו טכ-לא, שעליה כתוב באותיות מזהירות: "אין מקבלים נדבות מיהודים!"...

עבר לפניו יהודי אחד, נגש אליו ואמר: "הסר את הטבלא הזו מעליך ואתן לך 10 מרק!" הסיר העני העוור את משקפיו הכהים מעל עיניו ואמר לו באידיש טהור:

— שמענא, ר' יהודי! האותי תלמד מלאכת השנוררות?"...

ולסוף

— הגיעה לי ידיעה משמחת ומע-ציבה גם יחד.

נודע לי ממקור בן-סמך כי אגודת רופאי-השנים בארץ החליטה לרשם את מר איתמר בן-אב"י בספר הזהב לאות תודה והכרה על העזרה שהוא מושיט להם ע"י מאמריו האחרונים עם הכתיב המלא, כגון: עים, מישאל, ייתוכחו, עיתון וכיו"ב, מפני שהקוראים ש ו ב ר י ם א ת ש נ י ם .